

Sponsor it: Πείτε μας λίγα λόγια για την ηθοποιό Μαίρη Βιδάλη και για το έργο του Λόρκα «Δόνια Ροσίτα» που πρόκειται να ανεβάσετε.

Μαίρη Βιδάλη: Θεωρώ ότι είμαι το πλέον ακατάλληλο πρόσωπο να μιλήσω για την Μαίρη Βιδάλη, αφού είμαι η ίδια. Αν κάτι ξέρω από τότε που θυμάμαι να έχω συνείδηση του εαυτού μου ήταν η επιθυμία μου να ενταχθώ στον χώρο του θεάτρου. Τώρα αν και έχω μπει στην 3η δεκαετία συνεχούς εργασίας, με πάνω από 40 ρόλους κλασικού ρεπερτορίου και αμέτρητες συμμετοχές σε τηλεόραση, κινηματογράφο κλπ, εξακολουθώ να έχω την ίδια δίψα και τον ίδιο ενθουσιασμό για αναζήτηση. Η Μαίρη Βιδάλη μου λοιπόν, είναι "εργάτης και μαθητής". Αν μάλιστα διαβάσετε την ιστοσελίδα www.vidalimary.gr ή www.diachrono-theatre.gr θα σας το επιβεβαιώσει. Όσο για τη "Δόνια Ροσίτα", που μετάφρασα και σκηνοθετώ, ανήκει στην φαντασία του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα, του πιο αντιπροσωπευτικού κατά την γνώμη μου, θεατρικού συγγραφέα του ψυχισμού της Μεσογείου. Την εμπνεύστηκε όταν ανακάλυψε σ' ένα βιβλίο βοτανικής, ένα σπάνιο τριαντάφυλλο, που γεννιέται και πεθαίνει μέσα σε μια μέρα, αλλάζοντας το χρώμα του σταδιακά από κόκκινο σε λευκό. Η ποιητική του γραφή παραλληλίζει το ρόδο με την Ροσίτα, που περιμένει μάταια τον αγαπημένο της να επιστρέψει από την Αμερική, συντροφευμένη από τα τραγούδια και τους χορούς της Γρανάδας. Παράλληλα μέσα από τους δεύτερους χαρακτήρες του έργου ο συγγραφέας σατιρίζει τα ήθη της εποχής του προκαλώντας πολλές φορές το γέλιο. Θα ήθελα να αναφερθώ και να ευχαριστήσω τους συντελεστές αυτής της δουλειάς που είναι:

Μουσική : Μάριος Τόκας

Κοστούμια : Σάββας Πασχαλίδης

Σκηνικά : Μανόλης Γιακουμάκης

Χορογραφίες : Αλεξάντρ Κούζιτσικιν

Φωτισμοί : Γιώργος Δανεσής

Ήχος : Θοδωρής Μασμανίδης

και τους συμπρωταγωνιστές μου

Σπύρο Φωκά, Ζωή Φυτούση, Νίκο

Βανδώρο, Λαμπρινή Λίβα, Γιάννη

Τραμπίδη, Ρένα Σφηνιά, Αλεξάνδρα

Αποστολίδου, Μαργαρίτα Βανδώρου,

και τον Χρήστο Κάλλου.

Si: Εκτός από τον ρόλο που υποδύεστε σε κάθε παράσταση, έχετε έναν ακόμη ρόλο, αυτόν της διαχείρισης των παραστάσεων

του θεάτρου «ΔΙΑΧΡΟΝΟ». Πόσο εύκολος είναι ο συμβιβασμός των καλλιτεχνικών ανησυχιών ενός ηθοποιού με την επαγγελματική λογική ενός επιχειρηματία;

M.B.: Παράλληλα με την δραματική σχολή, φοίτησα και στο Οικονομικό Τμήμα της Νομικής Σχολής, όχι από επιστημονικό ενδιαφέρον αλλά από την λογική ανασφάλεια για το επαγγελματικό μου μέλλον σαν καλλιτέχνης. Τα πράγματα όμως, πήγαν κάτι περισσότερο από καλά και μάλιστα με αστραπιαία ταχύτητα. Μαζί όμως με τα κεντρικά θέατρα και τις φωτεινές επιγραφές της Ιπποκράτους και της Αλεξάνδρας, μαζί με την υπέροχη εμπειρία μου πλάι στους μεγάλους μας κωμικούς, γνώρισα και τους τότε (ευτυχώς τώρα έχουν αλλάξει τα πρόσωπα) θεατρικούς παραγωγούς. Ήταν άτομα παντελώς αδιάφορα για κάθε πολιτιστική δραστηριότητα και με μορφωτικό επίπεδο κάτω του μετρίου. Έτσι μόλις απέκτησα μια υψηλή δημοτικότητα, όπως άλλωστε κι οι περισσότεροι πρωταγωνιστές της προηγούμενης και της δικής μου γενιάς, έγινα "θιασάρχης - επιχειρηματίας". Έχοντας όμως ένα επιπλέον ατού, τις γνώσεις μου από εκείνες τις άσχετες όπως νόμιζα, σπουδές στα οικονομικά. Ένας καλλιτέχνης που ζει σε μια χώρα σαν την δική μας, αν θέλει να σταθεί σ' ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο και να υπηρετήσει το όραμα του χωρίς να ενταχθεί σε κυκλώματα παρεϊστικά ή κομματικά, οφείλει να επιβιώσει μέσω της επιχειρηματικής λογικής, όσο κι αν αυτό φαίνεται αρχικά ασυμβίβαστο και όσο δύσκολο και σκληρό κι αν είναι.

Si: Το θέατρο, όπως και οι άλλες μορφές τέχνης, προκειμένου να αναδειχθούν και να προβληθούν, απαιτούν την συνδρομή των εταιρειών εκείνων που στηρίζουν τον πολιτισμό και ενδιαφέρονται για την πνευματική καλλιέργεια του τόπου. Ποια είναι η σχέση σας με τη χορηγία; Είχατε κάποιες συνεργασίες στο παρελθόν;

M.B.: Επιχείρησα την πρώτη μου παραγωγή στα 28 μου χρόνια. Επικοινωνία 7 φορές θέατρα μέχρι το 1990 που έγινε η σύσταση της Αστικής μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας "Διάχρονο Θέατρο" με επικέντρωση στο κλασικό ρεπερτόριο. Σ' αυτά τα θέατρα είχα κάνει απόσβεση παραγωγής, εξαιρουμένης της μισθοδοσίας, πριν ανοίξει το ταμείο, μέσω των διαφημίσεων. Η σχέση μου με τους χορηγούς δεν είναι μόνο καλή, αλλά και σταθερή:

8 χρόνια χορηγία από την εταιρεία ηλεκτρικών συσκευών Fisher.

8 χρόνια με τα Laserline Clinics.

5 χρόνια με την Infote.

Και πολλές ακόμα σημαντικές συνεργασίες, όπως η εξ' ολοκλήρου χρηματοδότηση μου για εμφανίσεις στο Λονδίνο από την Interamerican.

Θα ήθελα να συμπληρώσω πως θεωρώ σοβαρότατους προσωπικούς υποστηρικτές, το σχολείο μου Pierce College, σε κάθε καινούργιο μου βήμα και που στο αμφιθέατρο του θα κλείσει τις παραστάσεις της το ερχόμενο φθινόπωρο η "Δόνια Ροσίτα", πάντα κάτω από την μέριμνα της κ. Irene Bailey (διευθύνουσα του πολιτιστικού του τμήματος), τον εκδότη των ποιημάτων μου και συμπατριώτη μου Στρατή Φιλιππότη, τις εκδόσεις Δωδώνη για τις μεταφράσεις μου, καθώς και όλους τους παράγοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που φιλοξένησαν το Διάχρονο. Και τέλος τα Υπουργεία Εξωτερικών και Πολιτισμού για την αποστολή μας σε διεθνή φεστιβάλ και ειδικά προγράμματα.

Si: Ποιες είναι οι δυνατότητες των εταιρειών εκείνων που επιθυμούν να συνδέσουν το όνομά τους με ένα κλασικό αριστούργημα ενός από τους «ποιητές του έρωτα», όπως η «Δόνια Ροσίτα»;

M.B.: Η εύκολη λύση για κάθε εταιρεία είναι προφανής και συνηθισμένη: Διαλέγει έναν λαϊκό κωμικό ή έναν επίκαιρο τηλεοπτικά star περιστασιακά κι έτσι θεωρεί ότι το κεφάλαιο «χορηγία» καλύφθηκε. Η υποστήριξη παραστάσεων σαν την "Δόνια Ροσίτα", προϋποθέτει την επιλογή από την εκάστοτε εταιρεία στο τμήμα χορηγίας, ατόμων που να έχουν τις ίδιες πνευματικές γνώσεις και να θεωρούν προτεραιότητα το όποιο προϊόν τους να δεθεί συνειρμικά στην μνήμη του καταναλωτή ή πελάτη με την ποιότητα που έχουν να τους προσφέρουν ανάλογες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Εδώ επιτρέψτε μου να αναφερθώ στο όνομα που είχε ταυτιστεί με την πλήρη ανανέωση και κατακόρυφη άνοδο της Infote: τον διευθύνοντα σύμβουλο κ. Γιάννη Βασιλαρά. Τα δικά του καλλιτεχνικά κριτήρια, και ας την ονομάσω μακροπολιτική του, για την χορηγία τον οδήγησαν να στηρίξει προτάσεις μας, όπως η "Φαίδρα" του Ρακίνα, το πρόγραμμα "Κάστρια" με την "Θεοφανώ" του Άγγελου Τερζάκη, την

διγλωσση παράσταση μας (ελληνικά – αλβανικά) με την “Λυσιστράτη” του Αριστοφάνη στο διεθνές φεστιβάλ αρχαίου θεάτρου Βουθρωτού. Και για μια πιο πρακτική θεώρηση, γνωρίζετε ότι, περιοδίες θιάσων σαν το “Διάχρονο” απευθύνονται σ’ ένα πολλαπλάσιο αριθμό θεατών από οποιοδήποτε αθηναϊκή αίθουσα, λόγω της μεγάλης χωρητικότητας των θεάτρων που φιλοξενούν τα καλοκαιρινά φεστιβάλ. Επιπλέον οι αφίσες μας ταξιδεύουν πανελλαδικά και όχι μόνον αφού έχουμε προσκληθεί και εμφανιστεί σε Τουρκία, Ρουμανία,

Αλβανία, Αγγλία, Αυστραλία, Καναδά και Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα.

Si: Ποια είναι τα σχέδιά σας για το μέλλον;

M.B.: Το “Διάχρονο Θέατρο” σχεδιάζει τουλάχιστον 2 χρόνια πριν κάθε καλλιτεχνικό του βήμα και πιστεύω ότι το επόμενο είναι και το πιο σημαντικό μέχρι τώρα. Για το καλοκαίρι του 2009 αρχίσαμε να μελετάμε μαζί με την Κατερίνα Χέλμη (Εκάβη) σε μετάφραση του Κώστα Γεωργουσόπουλου τις “Τρωάδες” του Ευριπίδη. Με την Κα. Χέλμη είναι η τρίτη μας συνεργασία.

Έχουμε συνυπάρξει σε δύο μεγάλες επιτυχίες: στον “Ματωμένο Γάμο” (Μάνα – Νύφη) και στο “Σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα” (Μπερνάρντα – Αντέλα), πάλι Λόρκα. Οι αναφορές μου στο παρελθόν δείχνουν ότι κρατώ τους “δεσμούς” μου όχι μόνο με χορηγούς ή συνεργάτες αλλά και ποιητές. Κλείνοντας θα ήθελα να σας εξομολογηθώ ένα μεγάλο μου όνειρο που το μοιράζομαι με το 90% τουλάχιστον των ελλήνων ηθοποιών, κάποια στιγμή να κτίσω ένα θέατρο.

Σας ευχαριστώ πολύ.